Părerea unui fost internațional

Rugbiul românesc poate și trebuie să progreseze și mai mult

Pentru că necesită calități fizice, calități morale și de voință mai dezvoltate decît alte sporturi de echipă, și, mai ales, pentru că necesită toate aceste însușiri laolaltă, rugbiul este un sport complet. Și, atunci cînd inspirat de corectitudine, de vivacitate, de fantezie tactică, jocul se desfășoară cu execuții tehnice fără greșeli, el devine cel mai spectaculos din toate sporturile bărbătești de echipă.

Este un fapt bine stabilit că acel care a jucat și cunoscut rugbiul de aproape, îi rămîne un pasionat susținător. Acestui lucru i se datorează și rîndurile de față, scrise în dorința de a lămuri aprinsele discuții ce se duc „pe tușă" de către bătrînii jucători ai deceniilor 1920—1930 și 1930—1940 și de a ajuta pe tinerii jucători de azi să-și însușească temeinic rugbiul.

Prin prisma rezultatelor obținute de selecționatele noastre în fața unor redutabile echipe sau reprezentative străine pe de o parte, precum și, pe de altă parte, prin prisma numărului mult sporit de echipe și al marelui număr de spectatori, rugbiul se află azi într-un stadiu de remarcabil progres.

Acest lucru ne încîntă pe noi — foștii jucători — care ne echipam de multe ori cu tricouri peticite și ghete de împrumut, ne rupeam deseori oasele din cauza terenurilor negazonate și tari ca piatra, ne antrenam neștiințific și fără antrenori, pe apucate, jucam obosiți de munca grea de zi (și uneori de noapte) a unei săptămîni întregi, în fața a 50—60 de spectatori, simțind din plin indiferența oficialităților, stimulați doar de devotamentul unor animatori ca regretatul Nae Măriscu și de spiritul de club.

Considerînd însă modul în care sînt obținute rezultatele pe teren și execuțiile tehnice și tactice, fie că este vorba de jocul reprezentativelor noastre în partidele internaționale fie că este vorba de meciurile interne, din campionat sau cupă, nu mai sîntem la fel de încîntați. Dimpotrivă, față de condițiile excepționale ce s-au creat jucătorilor, sîntem uneori serios dezamăgiți și avem, cred, tot dreptul să le pretindem ca în afară de excelenta condiție fizică de care dau dovadă, să-și însușească temeinic jocul de rugbi sub toate aspectele sale tehnice și tactice și să tindă necontenit spre măiestria unui Penciu, Ionescu, Cotter, sau Moraru de pildă. Să precizăm: rugbiul este esențialmente un joc „de mînă", loviturile de picior (de pedeapsă, de transformare, sau căzute) fiind necesare, utile, dar accesorii. Excepție face driblingul (care este caracteristic jocului de rugbi, executat de preferință de un pachet de înaintași, care atacă „la picior" de la margine sau de la grămadă), pe care, din păcate, înaintașii noștri, atît de valoroși de altfel, nu-l stăpînesc și deci nu-l aplică. La acest capitol trebuie să adresăm un reproș și antrenorilor care în loc să-i învețe pe înaintași tehnica driblingului, le tolerează tot mai desele și stupidele „culegeri" ale balonului din grămadă sau intrările cu balonul în forță prin propria grămadă, acțiuni sortite și eșecului și... loviturilor de pedeapsă.

Ultimele meciuri interne și mult discutatul joc Rominia — Franța, s-au caracterizat prin stabilirea — aproape în exclusivitate — a scorurilor prin lovituri de picior și nu prin încercări. Aceasta poate să însemneze că tehnica apărărilor a progresat, că ele au devenit impenetrabile, iar pe de altă parte, că avem remarcabili transformeri. Dar față de marele număr de pase prost executate, sau scăpate înainte, de atacuri uniform laterale, fără croșetări, dublări sau schimbări de direcții, fără recentrarea balonului în decursul unui atac de la aripă la centru și iar la aripă, părerea noastră este că nu se progresează în direcția justă.

Pentru ilustrarea acestor păreri trebuie să arătăm că în partidele cu rugbiștii englezi, care joacă adevăratul rugbi, deschis, noi ne-am apropiat, în decursul jocului, tot mai mult de stilul și concepția acestora, practicînd un joc spectaculos de un bun nivel.

Ultimele meciuri ale reprezentativelor noastre ne-au arătat clar că ne putem ridica oricînd la nivelul celor mai bune reprezentative apusene. Ca să le depășim însă, jucătorii noștri trebuie să-și însușească temeinic toate elementele tehnice și tactice necesare terminării oricărei acțiuni ofensive, dusă pe linia de trei sferturi, iar cei care joacă în aceste linii (astăzi rămase sub nivelul înaintării) au datoria să-și însușească arta pasării și prinderii fără greș a balonului, a fentelor, a dublărti partenerului lansat, a întoarcerii direcției atacului, etc.

Rugbiul românesc este în mare progres, atît datorită contactului cu echipele străine, cît și pentru că el corespunde calităților naturale ale jucătorilor noștri. El se mai găsește însă în faza cristalizării stilului propriu. Această cristalizare se va fixa la un nivel calitativ mai ridicat atunci cînd eliminarea lipsurilor sus arătate va permite echipelor noastre să-și impună propriul lor stil de joc ceea ce le va asigura numeroase și mari succese.

Pentru atingerea acestui obiectiv se impune a se acorda o mult mai mare atenție calității meciurilor interciuburi și educării rugbistice a juniorilor

Ing. ȘTEFAN ZIZI VRANCEA
fost internațional de rugbi

Important pentru absolvenții S. M. T. C. F.

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri aduce la cunoștința absolvenților fostelor școli medii tehnice de cultură fizică, că în perioada 12—20 august 1957 va avea loc o ultimă sesiune de examen de diplomă pentru cei care nu și-au depus aceste examene. Examenul va avea loc la Orașul Stalin, la școala tehnică de antrenori, str. Maxim Gorki nr. 45, de unde se pot primi relații privitoare la desfășurarea examenului.

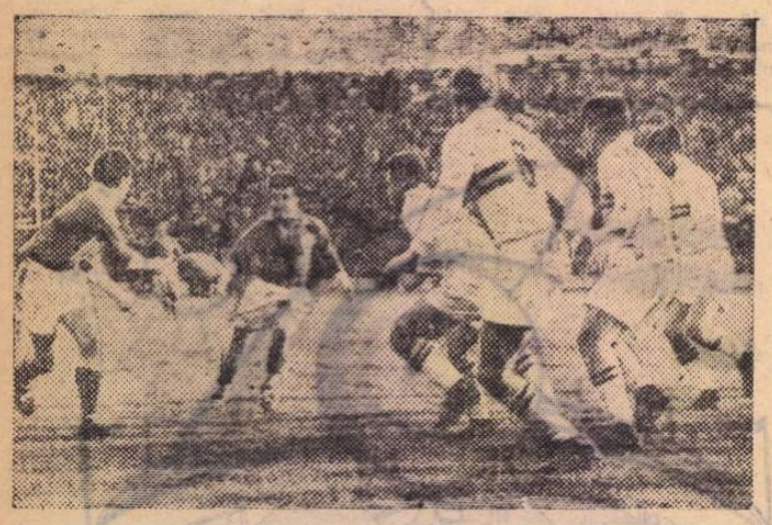

Orice atac al francezilor a fost dirijat spre linia de treisferturi. În fotografie Dufau îl „deschide" cu promptitudine pe mijlocașul său la deschidere Haget. Față din întîlnirea Franța-Rominia (18—15)
(Foto: GH. EPURAN)

Yola „Pinguin" a sportivilor de la C.C.A. pluteșle liniștită pe apele Dunării.

În cinstea Festivalului

Trei sportivi de la C.C.A. au realizat o îndrăzneață croazieră

Cu cîtva timp în urmă ziarul nostru a publicat o mică informație prin care s-a putut afla că la 9 iunie a plecat de la Giurgiu pe ruta Giurgiu-Galați-Sulina-Mangalia o mică ambarcațiune cu vele. Echipajul format din Gheorghe Husărescu, timonier, Dumitru Hotopeleanu și Ion Coman — secunzi, sportivi ai Casei Centrale a Armatei, încerca pentru prima oară să străbată cu o yolă tip „Pinguin" cu două vele, acest dificil traseu și dedica succesul acestei inedite croaziere Festivalului și Jocurilor Sportive de la Moscova. Astăzi sîntem în măsură să anunțăm pe cititori că îndrăzneața întreprindere a reușit pe deplin: după 14 zile efective de drum pe Dunăre și pe mare, mica ambarcațiune a ajuns la Mangalia, străbătînd 500 km. pe Dunăre și circa 200 km. pe mare.

Privită din punct de vedere turistic originala tură nautică a oferit echipajului frumuseți și satisfacții nebănuite: peisajele încîntătoare ale minunatelor regiuni parcurse, jocul de tabără în liniștea desăvîrșită a înserării pe ostroavele înverzite ale bătrînului fluviu sau pe țărmul argiliu bătut de briza mării, renumitele gustări pescărești dar mai cu seamă oamenii, ospitalierii și harnicii locuitori ai localităților riverane.

Plecați de la Giurgiu cu un vînt ușor, echipajul n-a reușit să parcurgă nici 40 km. și vîntul a căzut complet. Calmul plat și căldura toridă, înăbușitoare, s-au menținut și în zilele următoare. Ambarcațiunea a alunecat greoi pe Dunăre mînată de curent. Apoi a început să bată un vînt puternic din față silind echipajul să înainteze numai în volte. Treptat vîntul a crescut în intensitate transformîndu-se în furtună. Prinsă în apropiere de Cernavodă și neavînd nici o posibilitate de acostare (malul drept stîncos iar malul sting plin cu sălcii și înundat) mica ambarcație a trebuit să înfrunte furtuna. Evitarea valurilor care loveau ca niște ciocane în bordaj, a vîrtejurilor de vînt și apă, a malurilor stîncoase, a cerut din partea celor 3 echipieri iscusință și eforturi deosebite. Turbioanele și anafoarele puternice ce se formează în regiunea podului au produs însă avarii serioase ambarcațiunii, ceea ce s-a soldat cu 48 ore înfrîzriere necesare pentru reparații la șantierul naval din Cernavoda. Apoi mica velieră a mai avut de înfruntat pe Dunăre încă două furtuni asemănătoare la Colul Pisicii după trecerea prin portul Galați și la Tulcea.

O greutate în plus, neprevăzută, întîmpinată de-a lungul întregului traseu de pe Dunăre a fost faptul că apele fluviului revărsate ascundeau adevăratele maluri și că vîntul a bătut permanent din față. Din această cauză, precum și datorită curentului puternic, contrar vîntului, cuția derivorului, mult solicitată, a cedat, provocînd o fisură de-a lungul chilei care n-a mai putut fi reparată ci numai consolidată. Astfel, permanent, în restul călătoriei barca a făcut apă. După ieșirea în largul Mării Negre s-a ivit o altă piedică: valurile mari. Chiar fără furtună, ambarcațiunea, mică și ușoară, a fost ca o jucărie în imensitatea apei răscolite de vînt iar acostările și plecările în larg au constituit un adevărat tur de forță pentru membrii echipajului din cauza brizanților care se spărgeau în apropierea țărmului.

Perseverenți, însuflețiți de dorința de a-și realiza angajamentul luat, cei 3 sportivi ai C.C.A. au învins însă zi de zi greutățile și au rezolvat pe loc situațiile neprevăzute care le-au cerut aplicarea unor avansate cunoștințe marinărești. Sîntem convinși că victoria echipajului C.C.A. va stimula noi inițiative de acest gen printre veliștii noștri și că acest succes contribuie din plin la răsunetul pe care îl are în rîndul sportivilor de pretutindeni marea întîlnire a tineretul care va avea loc în curînd la Moscova.

Din toate sporturile

PETRE MOCUȚĂ: 60/583 p. la pistol viteză

Asociația Dinamo în colaborare cu A.V.S.A.P. a organizat, pe poligoanele Dinamo și Tunari, un concurs de tir în cinstea Festivalului de la Moscova. Întrecerile desfășurate la probele de pistol precizie și pistol viteză s-au bucurat de o participare bogată. Performanțele realizate — și în special aceea a trăgătorului Petre Mocuță (Dinamo) la pistol viteză (60/583 p.) — sînt de valoare bună.

Iată ordinea primilor clasați:

Pistol viteză: 1. Petre Mocuță (Dinamo) 60/583 p., 2. Ștefan Petrescu (Energia) 60/577 p., 3. Ion Tripșa (Dinamo) 60/572 p.

Pistol precizie: 1. Tadeus Jeglinski (Dinamo) 535 p., 2. Gavrilă Magyar (Dinamo) 533 p., 3. Silviu Tibacu (A.V.S.A.P.) 528 p.

CAMPIONATUL CATEGORIEI B DE POLO

● Iată rezultatele înregistrate duminică în categoria B de polo pe apă: Voința București - Locomotiva Arad 8—1 (6—0); Voința Tg. Mureș-Energia București (neprezentare); Voința Oradea-Voința Timișoara 3—4 (1—3); Locomotiva Timișoara-Energia Cluj 0—13 (0—7); Fl. roșie Lugoj-Știința Timișoara 3—1 (0—1).

● De cîteva zile au început meciurile de polo din cadrul campionatului republican de juniori (faza de zonă). La Oradea s-au jucat următoarele partide: Energia Oradea—Fl. roșie Lugoj 3—3 (1—1); Energia Oradea-Voința Oradea 2-3 (0-1); Voința Oradea—Voința Timișoara 3-1 (2-0); Voința Oradea—Fl. roșie Timișoara 1-5 (1-3); Fl. roșie Timișoara-Fl. roșie Lugoj 6-0 (2-0).

Înotătorii români au cîștigat în 14 probe... din 18

(urmare din pag. 1)

cova și că, astfel, își va putea apăra titlul cucerit în 1955 la Varșovia

O NOUĂ „LIMITĂ" ÎNTRECUTĂ!

La începutul sezonului am constatat, cu satisfacție, că înotătorii în stilul spate sînt porniți pe fapte mari, dorind să atingă o valoare reală și în acest sector al natației. Atunci, Robert Botz și, mai apoi, Dumitru Caminschi au coborît sub bariera celor 70 de secunde. Nu au trecut nici două luni și talentatul nostru junior Caminschi a făcut un nou salt valoric parcurgînd distanța olimpică cu două zecimi de secundă sub 69 de secunde (1:08.8). Foarte repede s-a „pus pe picioare" și Maria Both. Deși a început pregătirile destul de tîrziu, ea a înotat duminică 100 m. spate în 1:16.5, adică la 7 zecimi de secundă de cea mai bună performanță a sa. Și trebuie să remarcăm că ea a avut o succesiune regulată în îmbunătățirea rezultatelor. Tot Maria Both este autoarea unei frumoase performanțe în proba de 100 m. liber: 1:11.2, timp care reprezintă un nou record de senioare al țării. El a fost realizat în ștafeta 4 x 100 m. liber, care la rîndul ei a întrecut recordul republican într-o cursă în care și celelalte componente (Wittgenstein, Rothe, Rotsching) și-au depășit recordurile personale. Remarcabile sînt și restul recordurilor obținute în stilul liber: Wittgenstein *(5:44.3 — 400 m.),* Ciciuban *(2:15.4 — 200 m.),*

OASPEȚII, PARTENERI REDUTABILI

Vorbind despre înotătorii maghiari sîntem obligați să începem cu performanța realizată de Ioszef Katona, în vîrstă de numai 15 ani, în proba de 1.500 m. liber. Stilul corect, ritmul egal pe lungimi de bazin, i-au permis lui Katona să realizeze o victorie comodă și un timp de valoare: 19:41.5! Merită să fie evidențiate și rezultatele reușite în cele două zile de concurs de Sandor Vörös (59.6 — 100 m. liber), Eszter Csohany (1:18.7 — 100 m. spate), Marta Egervary și Szusza Kelecseny (ambele cu 5:41.3 — 400 m. liber), Reka Bodoki (1:11.0 — 100 m. liber), etc.

Sîntem bucuroși că am avut prilejul să comentăm o serie de rezultate care ilustrează progresul evident al înotătorilor. Întîlnirea dintre reprezentativele de tineret ale R. P. Romîne și R. P. Ungare a oferit, ca și acum un an, prilejul afirmării și verificării multor tineri și tocmai de aceea dorim ca ea să fie organizată periodic, să devină tradițională. Aceasta, spre binele naației din cele două țări prietene.

Victor Măciucă

Un accident la un antrenament a pus capăt vieții talentatului alpinist Victor Măciucă.

Mai întîi elev și apoi instructor la toate taberele de alpinism organizate în ultimii ani, Victor Măciucă, deși foarte tînăr, urcase toate treptele măiestriei sportive. Printre performanțele sale, numeroase premiere dintre cele mai dificile, figura și cea mai grea tură din țară, Fisura Albastră, escaladată împreună cu echipa C.C.A.

Iubit de toți alpiniștii, Victor Măciucă lasă în urma sa regrete unanime.

COMISIA CENTRALĂ DE ALPINISM ȘI COLECTIVUL SPORTIV PROGRESUL I.T.B.

Au apărut:

REVISTA FOTBAL
Nr. 7 (iulie) 1957
în cuprins:

* * *: Fotbalului românesc îi stau deschise toate drumurile către afirmarea pe plan internațional
LEON TEODORESCU și A. BERKESSY: Echilibru valoric între atac și apărare (discuții).
N. ROȘCULEȚ: Importanța unor reguli tactice.
I. MIRIȚESCU: A. Sokolov despre unele probleme actuale ale fotbalului sovietic.
DR. FL. ȘERBAN: Principii generale de igienă la jocul de fotbal.
H. CRISTEA: Convorbire cu I. Știclovan despre perspectivele și principalele probleme ale fotbalului nostru.
S. ELIADE: Colaborarea între cei 3 arbitri ai jocului.
G. ALEKSANDROWICZ: Peretele de antrenament dă rezultate foarte bune.
S. MARIAN: Aspecte din activitatea subcomisiei de competiții și clasificări a orașului București.
N. ȘURTEA: Mijloace pentru lecțiile cu copiii.

Fotbal peste hotare:
* * *: Cupa Campionilor Europeni a cucerit continentul.
* * *: A șasea ediție a campionatului mondial.

REVISTA DE ȘAH
Nr. 7
(iulie)

CUPRINZÎND:
— Rezultatul turneului zonal de la Sofia (partide, comentarii, fotografii).
— Partidele 12—16 din meciul pentru campionatul mondial dintre Smîslov și Botvinnik.
— Rezultate și partide de la ultimele mari turnee disputate în străinătate (Mar del Plata, etc.)
— Știri și partide din țară.
— Din trecutul șahului (XIV. Începuturile șahului în țara noastră).
— DECIZIA ARBITRULUI INTERNAȚIONAL R. KOFMAN ÎN CONCURSUL DE PROBLEME ÎN 2 MUTĂRI ORGANIZAT DE REVISTĂ.
— Probleme și studii din concursurile internaționale.
— Concursul între dezlegători, etc.